



Bílov

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Bílovec

Nadmořská výška: 347 m n. m.

Počet obyvatel: 582

Adresa URL: www.bilov.cz

Okres: Nový Jičín

GPS souřadnice: 49.734070N, 18.001612E

První pís. zmínka: 1329 (695 let)

PSČ: 743 01

Historie obce Bílov

Přes nedostatek tekoucí vody, bylo toto místo osídleno již ve velmi dávných dobách. Z různých míst katastru obce pocházejí nálezy z mladší doby kamenné (hlíněná cívka, broušené a štípané kamenné nástroje). Snad už koncem 12. století vznikla zde osada navazující zřejmě na starší sídla na odlesněné půdě, s půdorysem návesním a plužinou traťovou. Době vzniku odpovídá i její název, který je typu posesivního, tedy podle majitele, kterým byl patrně nejprve nějaký Bil nebo Biel (Běl). Jméno vsi se vyskytuje v latinsky psaných písemnostech roku 1329 ve tvaru Below, od roku 1517 ve tvaru Bílov. Podle nejstarší doložené písemné zprávy byly vlastníky obce bratři Jan a Drslav z Kravař. V roce 1391 daroval Lacek z Kravař Bílov augustiniánskému konventu ve Fulneku. Od husitských válek do 16. století se zde vystřídala řada šlechtických držitelů. Pak byl Bílov opět u augustiniánského kláštera a po jeho zrušení se stal součástí pustějovského panství. V letech 1850-55 a 1868-96 byl spravován okresním úřadem opavským, v letech 1855-68 a 1896-1960 patřil do okresu Bílovec a od roku 1960 okresu Nový Jičín a pod jejich soudní pravomoc. Součástí Bílova byla osada Labuť (do roku 1954) a samota Blucherův dvůr. Soudě podle jmen obyvatelstva, byl Bílov dlouho český. Nejstarší pozemková kniha Bílova, z let 1656-1707, je vedená do roku 1682 česky, až na dva zápisy. Podle seznamu z doby kolem roku 1590 bylo usedlíků s českými jmény 15, s německými 13, nejistý byl 1. Počet usedlíků s německým příjmením zvolna rostl, zejména na nově vybudovaných zahradnických a chalupnických usedlostech. Avšak už před třicetiletou válkou byla zhruba polovina usedlostí v držbě lidí s německými jmény, ovšem mnoho rodin bylo jistě smíšených a znalých obou jazyků. Fojetství a tím i správa zůstávaly dlouho v českých rukou. S dovršením tohoto procesu na počátku 18. stol. se německý jazykový ostrov u Bílovce spojil s německým územím na Kravařsku. Někdejší dlouholeté české osídlení připomínají četné, do roku 1945 často ve zkomolené formě užívané, nebo v pramenech doložené pomístní názvy, např. Hubleska 1720-1793 Oblaska, 1829-1844 Ubleska, Kaní Hůry, doložená už 1622, později i ve tvaru Kanehura, Kanihora, Kunihora. Po osvobození 2. května 1945 a vysídlení německého obyvatelstva, byla obec osídlena českými obyvateli hlavně z Bílovecka, Valašska a ze Slovenska.

